

Боленъ Стоянъ.

Боленъ ми лежи младъ Стоянъ
Подъ ябълката петровка,
Дума не чуй се да охка,
Но мжжко сърце не крие —
Люта се болестъ тамъ вие;
Стояна болестъ налегна,
Незнайна болестъ невѣрна,
И мина вече година
Далечъ отъ вѣрна дружина,
По луди хорà и пѣсни,
По тлъки и по седѣнки;
Огнено легло го мжчи,
Суши го болестъ невѣрна,
Душа му камъкъ притиска,
Че нива оранъ пакъ иска,
Че пръвъ е орачъ въ селото,
Рано на нива осъмва,
Късно на нива замръква,
Хорà безъ него не ставатъ,
Не ставатъ, не се развалятъ;
Пъкъ сега ниви обрасли,
Обрасли ненасѣяни,
Съ пелинъ, съ билки, съ коприва,
Съ бурени гжсти по оранъ;
Овцитѣ не издоени,
Воловци ненагледани,
Ралото се разсѣхнало,
Емежи рѣжда покрила,
Ось на кола се счупила;